

10
lu jah. Ha lle lu jah, Ha lle lu jah, Ha lle

10
subito p *pp e dolcissimo*

13
lu jah, Ha lle lu jah.

13
poco ritard.

Handwritten: > Coda

16
All I e ver learned from love is how to shoot at someone who out - drew you. And

16
mp

HALLELUJAH

1. Já znám ten Váš tajemný tón,
který Bůh hrál pro andělský svůj sbor,
o hudbu nemáš zájem,
já pravdu mám.

Pak to jde počtvrté, popáté,
moll padá a dur zvedá se
dál zmatený král skládá hallelujah
Hallelujah, hallelujah,
Hallelujah, hallelujah.

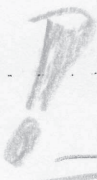
2. Tvá víra byla silná dost,
ale stále chceš poznat velkou moc
těch tónů, které zní mi stále hlavou.

Pak svázala Tě, spoutala
a do snů dál Ti šeptala
to nejkrásnější slovo hallelujah
Hallelujah, hallelujah,
Hallelujah, hallelujah.

3. Hlas andělů zní nademnou,
ten tón táhne se tmou, oblohou
a dál sem láká spousty dobrých duší.

Co zpívají tu s námi dál,
jak andělský, ten mocný král,
ta nejkrásnější slova hallelujah
Hallelujah, hallelujah,
Hallelujah, hallelujah.

1. Hlas sám pátel

Křtiny, 1846

~~VERKA~~
~~KNOROVA~~

Co se tak svítí

21

2) NANA

Rychleji

~~VERKA~~

Česka

Co se tak sví - tí v Be - tle - mě,

ja - ké to zna - me -

ni,

~~VERKA~~ KNOR. Křtiny

2) BAZANTOVA

v no - ci že ran - de - lé sla - vne
ZAHRAVÁSI ME MUMUÁTO

na ne - bi zpí - va jí?
VOCEK A ZBLA TO

Dítě se nám
PLUVANI JEST

na - ro - di - lo
DINUTE

krá - s - né, sli - č - né
KŮ U JESUCH

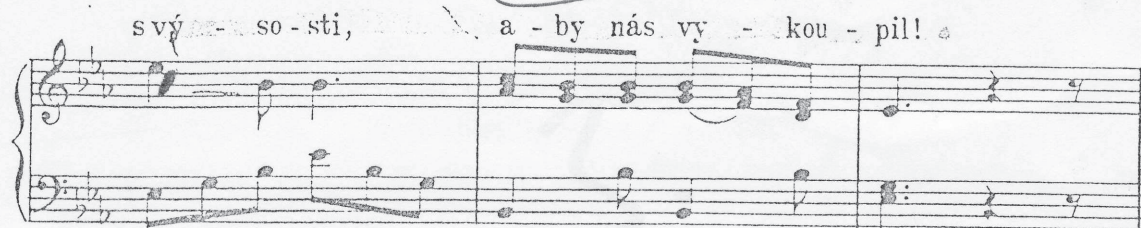
spa - ni - lé:
NA SENE

PR

Dě - ku - je - me mu sra - do - stí,

že k nám při - šel,

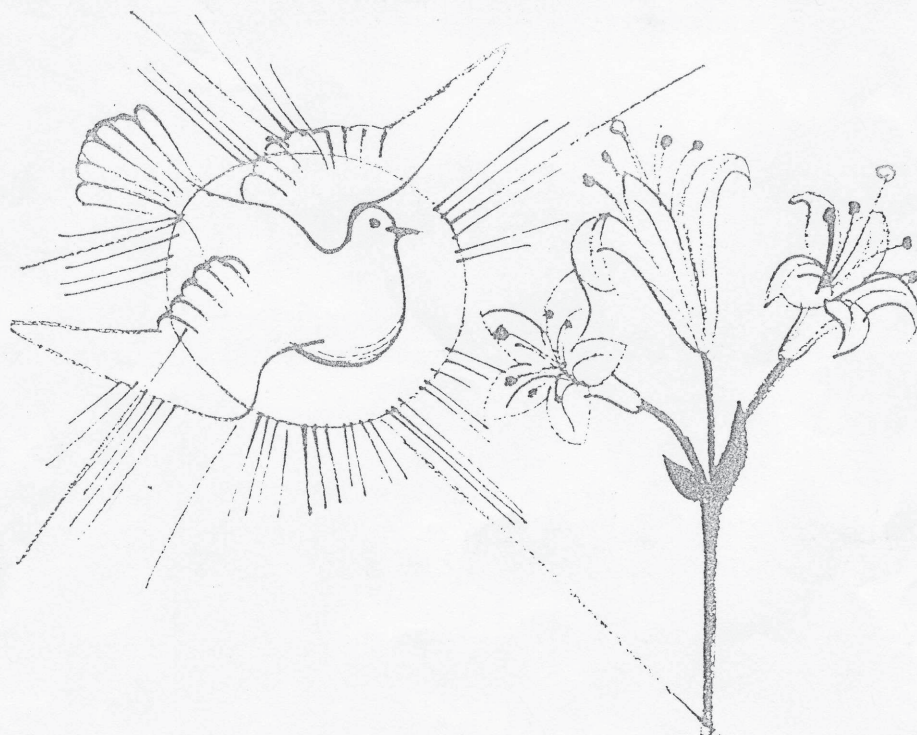

1. Co se tak svítí v Betlemě,
jaké to znamení,
v noci že andělé slavně
na nebi zpívají?
Dítě se nám narodilo
krásné, sličné, spanilé:
Děkujeme mu s radostí,
že k nám přišel s výsosti,
aby nás vykoupil!

2. O jak dnes moc Boží divná
nám se ukázala,
neboť jej neporušená
Panna porodila.
Překrásného nám synáčka
dala v noční hodině:
Děkujeme mu s radostí,
že k nám přišel s výsosti,
aby nás vykoupil!

3. V maličkém městě Betlemě
leží to děťátko,
zahřívají nemluvnátko
volek a oslátko.
Plenkami jest ovinuté
leží v jeslích na seně:
Děkujeme mu s radostí,
že k nám přišel s výsosti,
aby nás vykoupil!

KOLEDA JEŽÍŠKOVA

Z Trnávky od Příbora

♩ = 96

p

mf

Kri- stus Pan se na- ro- dil, Kri- stus

Pan se na- ro- dil, po- ko- le- di- čce cho-

dil, po ko- le- di- čce cho- dil.

Chodil po ni celý deň,
chodil po ni celú noc;
jak už bylo na rano:
Svaty Jene, pod', pomoz.

Pújděm spolu ke dvoru,
pújděm spolu ke dvoru.
Buděm zpívat o Bohu,
buděm zpívat o Bohu.

Ten hospodář němeškal,
ten hospodář němeškal,
na hospodyň zavolal,
koledničky jim poslal.

Hospodáři ctnostlivi,
hospodáři ctnostlivi,
děkujem vam z hostiny,
děkujem vam z hostiny.

Hostili stě hostě sve,
hostili ste hostě sve,
koledničky pocestne,
koledničky pocestne.

(Vánoční koledy z Podkomoří podle zápisu J. Horáka)

Co jsem se smutnej natěšil

Z Martinic

Hybně a žertovně

Upravil J. Pakardl

Solo G

1. Co jsem se smut - nej na - tě - šil na ten bo - ži štěd - rej ve - čir,
 2. Pos - la - la mne mo - je že - na pro ko - ře - ni do Byd - žo - va,

že se na - jím štěd - ro - nic, ne - u - žil jsem z to - ho nič.
 pro kvas - ni - ce do Pra - hy, že u nás by - ly dra - hý.

Soprán 3. Tak jsem chodil celej tejden,
 přišel jsem domů Štědrej den,
 koláče jsme papekli
 a jak jsme se ulekli.

Alt 4. Kasnice byly zkažený,
 koláče byly sraženy,
 žena zlosti skákala,
 lopatou mne plácala.

Soprán

Alt

Pak mně tro - chu vy - na - da - la,
 Ne - vě - děl - jsem ji - nou ra - du.

co ti za to u dě - lám? O svát - cích ti jist ne - dám!
 ať si do - ma že - na sní ty ko - lá - če sra - že - ný!

"co ti za to u - dě - lám? O svát - cích ti jist ne - dám!"
 Ať si do - ma že - na sní ty ko - lá - če sra - že - ný!

I.

II.

III.

Tak se na mě ne - luě - vej - te a je - den ko - láč mi dej - te, tře - bas ko - láč s tva - ro - hem,

Ne - luě - vej - te, ko - láč dej - te, tře - bas ko - láč s tva - ro - hem,

Tak se na mě ne - luě - vej - te. Tře - bas ko - láč s tva - ro - hem,

já pu - du s Pá - nem Bo - hem. Tře - bas ko - láč s tva - ro - hem, já pu - du s Pá - nem Bo - hem.

já pu - du s Pá - nem Bo - hem. Tře - bas ko - láč s tva - ro - hem, já pu - du s Pá - nem Bo - hem.

já pu - du s Pá - nem Bo - hem. Tře - bas ko - láč s tva - ro - hem, já pu - du s Pá - nem Bo - hem

Výpravě

Co jsem se smutnej na-těšil na ten bo-ží Štědrej ve-čír, že se na-jím
štědro-vic, ne-u-žil jsem z toho nic.

Co jsem se smutnej natěšil na ten boží Štědrej večír,
že se najím štědrovic, neužil jsem z toho nic:

Poslala mne moje žena pro kořeni do Bydžova,
pro kvasnice do Prahy, že u nás byly drahý.

Pro jabka jsem byl v Veselí, neb u nás byly kyselý,
v Chomuticích u Frýdy stavěl jsem se pro slívy.

Pro mandle a pro rozinky musil jsem jít do Studýnky,
do Vrchlábe pro papír, to byl mrzutej špacír.

Tak jsem chodil celej tejden, přišel jsem domů Štědrej den,
koláče jsme upekli a jak jsme se ulekli.

Kvasnice byly zkažený, koláče byly sražený,
žena zlostí skákala, lopatou mne plácala.

Pak mně trochu vynadala: "Ó, ty darebáku stará,
co ti za to udělám? O svátcích ti jíst nedám!"

Nevěděl jsem jinou radu, musel jsem jít na koladu,
ať si doma žena sní ty koláče sražený!

Tak se na mě nehněvejte a jeden koláč mi dejte,
třeba koláč s tvarohem, já pudu s Pánem Bohem.

Svoji píseň uzavírám, hospodáře napominám,
by mé rady uposlechl, mezi ženský se neplet.